

ambieerde hij het scribaat of voorzitterschap niet (steeds) zelf. Ter illustratie, op 11 april 1843, was hij voorzitter. In de volgende bijeenkomst benoemde de synode hem wederom tot voorzitter. Hij verzocht de synode hem hiervan te ontheffen, aangezien hij anders voor de tweede maal achtereen voorzitter zou zijn. De synode zag het probleem niet en bevestigde zijn benoeming. Uiteindelijk zou hij viermaal achtereen voorzitter zijn.

Hij aanvaardde evenmin altijd andere benoemingen. Zo liet hij de synode weten de benoeming tot correspondent met andere particuliere synoden niet te aanvaarden. Zijn toch al gevulde werkweek liet niet nog meer werk toe.

Zijn oog was overigens niet alleen gericht op de eigen kerkelijke organisatie. Zo verzocht hij de andere gedelegeerden om gemeenteleden niet bedelend te laten rondtrekken door de region, (29 April 1842). Volgens hem moest, indien een kerkenraad van mening was dat bedelende gemeenteleden niet geholpen konden worden, de bijstand van kerkenraden van andere gemeenten gevraagd worden.

Hij was niet de enige predikant in de particuliere synode. Bovendien, de invloed van Hendrik de Cock was groot en ook was er de invloed van Anthony Brummelkamp, zowel in de gemeenten in Overijssel, de bovenplaatselijke kerkorganisatie en de theologische school. Toch laten de acta bijvoorbeeld zien dat De Cock zijn ambtsgeenoot Van Raalte elkaar gingen waarderen. Tijdens de bijeenkomst van 18 juni 1838 deed hij het voorstel dat De Cock de voorzitter zou moeten zijn, omdat die de herder van de grootste en invloedrijkste gemeenten Kampen en Zwolle in de Provinciale Synode van Overijssel was.

Ook het contact met Brummelkamp was goed. Voorzitter Brummelkamp van de Particuliere Synode Overijssel/Gelderland verzocht de synode Van Raalte bij zijn laatste vergadering een getuigenschrift mee te geven. De synode gaf hieraan gehoor. Vervolgens zongen de afgevaardigden aan het einde van de bijeenkomst Psalm 134:3. Hoewel de acta dit niet aangeven, zal deze keuze te maken hebben gehad met de emigratie van Van Raalte.